

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Quæst. 155. Quid præterea sit notandum circa confessionem formaliter integram.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

A D D E N D A.

Quest. 155. Quid præterea sit notandum circa 1141
Confessionem formaliter integram. R. §. 1.
 Confessio saltem formaliter integra, est de es-
 sentia Sacramenti, aliqua enim Confessio est
 pars Sacramenti, uti doctè evincit Sylv. p. 2. in
 fine, Orat. 1., non materialiter, ergo saltem
 formaliter integra. Hinc sequitur eum, qui sa-
 crilegè aut invalidè est confessus aliquod pec-
 catum, teneri illud iterum confiteri, quia talis
 Confessio fuit nulla.

§. 2. A Confessione materialiter integra 1142
 non excusat præcisè infamia apud Confessa-
 rium incurrenda: quod meritò certum esse di-
 cit *Esparsa* q. 90. a. 2. ad 3. quamvis enim insti-
 tutio divina non obliget ad gravia onera Sa-
 cramento extrinseca, tamen obligat ad intrin-
 seca, quale est confusio propter proprium pec-
 catum subeunda apud Confessarium, sequitur
 enim per se ad manifestationem peccati sui,
 quam præcepit Deus.

§. 3. Qui prudenter timet lapsum suum, si 1143
 faciat longum examen circa peccata carnis, po-
 test omisso diligentiore examine petere absol-
 vi, saltem usque dum absit hoc periculum, con-
 fitendo in specie, quæ potest sine periculo,
 tum enim est impotentia moralis confitendi
 integrè. *Sporer* n. 468. *Tamb.* De conf. l. 2. c.
 10. n. 21.

§. 4. Quamvis multi doceant reticere posse 1144
 peccatum, ne manifestetur complex, uti insi-
 nuabitur n. 1752. tamen *Bonæpei* & *Steph.* tr. 5.
 d. 5. n. 162. rectè dicunt Confessarium posse in-
 terro-

terrogare pœnitentem, an sit in occasione proxima peccati, licet ita venturus sit in notitiam complicitis, per accidens enim est, quod huius peccatum etiam manifestetur. Et secundum omnes cum *Lugo* d. 16. à n. 431. potest Confessarius cogere pœnitentem ad peccatum complicitis, vel cuiuscunque alterius, manifestandum illi, ad quem spectat scire & emendare, vel cavere periculum relapsûs aut alienæ seductionis: sed rectè monet *Mendo* d. 10. q. 5. n. 116. quod etiam dicam n. 1752. non expedire, ut Confessarius se offerat ad talem manifestationem faciendam, nam per hoc fit Confessio odiosa saltem apud alios, unde si necesse sit fieri, potiùs petat à pœnitente, ut extra confessionem de hoc ipsi loquatur, quod etiam suadet *Lugo* n. 435.

¶ 1145 §. 5. Uxores & matres sæpè excusantur, quæ peccata maritorum & filiorum saltem indirectè tangunt apud Confessarium, qui hos novit, id enim communiter faciunt ad necessarium consilium petendum, vel ad leniendum ingentem dolorem, & alioquin nimis durum foret continuò adire novos Confessarios, videnturque mariti & filii, quia peccarunt agendo contra uxores vel matres suas, excidisse jure suo ad illam famam retinendam, *Steph.* tr. 4. d. 6. n. 12. Consulendum tamen est, ut quantum fieri potest, de alienis peccatis taceant & se solas accusent.

¶ 1146 §. 6. Quando pœnitens defectu temporis non potest Sacerdoti confiteri nisi unicum peccatum, si habet mortale, tenetur mortale confiteri, qualecunque tandem, & non necessario gravissimum, *Ills.* n. 138. Similiter si confiteatur

tur in genere soli Sacerdoti, tenebitur dicere, peccavi graviter, Illj. n. 139. Ratio utriusque est, quia hoc ipso, quod possit dici mortale in specie, vel saltem in genere, præceptum obligat, potestque illi satisfieri; sed non obligat, ut unum dicam præ altero, ergo.

§. 7. Si quis cum causa reticeat peccatum, 1147 vel confiteatur in genere tantum, non tenetur de tali peccato non expresso elicere contritionem perfectam, uti dictum est n. 1139. An habens reservata possit hæc reticere apud Confessarium non habentem potestatem in reservata, & à solis aliis absolvi, dicetur n. 1599. Quomodo ille, qui dixit se velle generaliter confiteri, possit nihilominus aliqua reticere, dicetur n. 1183. & 1879.

Q156. Quid addendum sit circa causas & modos 1148 dimidiandi confessionem vel absolutionem. R. seqq.

§. 1. Confessio tum dicitur dimidiari, quando pars peccatorum exprimitur & pars reticetur. Absolutio tum dicitur dimidiari, quando pœnitens est quidem dispositus ad absolutionem omnium peccatorum, & Confessarius etiam potestatem habet absolvendi ab omnibus, attamen ab omnibus non absolvit, quia restringit intentionem ad aliqua tantum,

§. 2. Magnus concursus pœnitentium non 1149 est causa sufficiens dimidiandi confessionem, uti constat ex hac prop. 59. ab Innocentio XI. damnata, *Licet Sacramentaliter absolvere dimidiatè confessos ratione magni concursus pœnitentium, qualis v. g. potest contingere in die magnæ alicujus festivitatis aut indulgentiæ.* Unde nunc non est audiendus Gob. tr. 6. n. 479. dicens oppositum esse probabile.

Tom. VI.

Ss

§. 3.